

CRISTINA NEMEROVSCHI

REZERVAȚIA UNICORNILOR

ROMANUL FINAL AL TRILOGIEI
"SÂNGE SATANIC"

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{7}$

HERG BENET
PUBLISHERS

2014

© 2014 Cristina Nemerovski

© 2014 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Această carte este o operă de ficțiune. Orice asemănare cu personaje, locuri sau evenimente reale este fie întâmplătoare, fie presupune o intenție artistică din partea autorului, care va fi considerată în limitele stilului literar sau ale genului pamflet. Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor fără acordul deținătorului de drepturi de autor.

Herg Benet Publishers

Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Copertă: TheSpartan.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NEMEROVSKI, CRISTINA

Rezervația unicornilor / Cristina Nemerovski. -

București: Herg Benet, 2014

ISBN 978-606-8335-99-5

821.135.1-31

CRISTINA NEMEROVSCHI

REZERVAȚIA UNICORNILOR

roman

a treia carte a trilogiei
“Sânge satanic”

HERG BENET
PUBLISHERS

Supranumită de critici “rebela literaturii române de azi”, licențiată în filosofie, cu un master despre L. Wittgenstein, Cristina Nemerovski a debutat în 2010, cu romanul *Sânge satanic*. Cartea a reprezentat atât un succes de critică, dar mai ales de public, fiind reeditată doar câteva luni mai târziu. În numai un an, *Sânge satanic* s-a impus ca un adevărat fenomen social, consacrand un nou stil în literatura tânără și inspirând numeroase manifestări artistice: poezie, piese de teatru, visual art, muzică. Romanul a primit referințe elogioase, fiind comparat cu opere-cult ale unor autori precum J. D. Salinger, Henry Miller, Irvine Welsh, Chuck Palahniuk, Bret Easton Ellis sau Anthony Burgess, și a fost distins cu premiul *Tiuk!* pentru debut, cu titlul *Cartea anului 2011*, nominalizare la titlul *Cartea anului 2010*, ales printre finaliștii *Premiers Romans En Lecture*.

Al doilea roman al Cristinei Nemerovski, *Pervertirea*, a apărut în 2012 la editura Herg Benet. Cartea a fost supusă controverselor încă din primele luni, câteva lecturi publice fiind întrerupte, temele romanului fiind considerate “imorale, violente și indecente”. A fost reeditată în 2013, conținând fragmente inedite (*Jurnalul Amaliei*).

Ani cu alcool și sex este al treilea roman semnat de Cristina Nemerovski, o continuare la *Sânge satanic*. În 2013, în colecția Cărțile Arven a Editurii Herg Benet, apare *nymphette_dark99*; cartea este reeditată doar câteva luni mai târziu. În același an apare și cea de-a treia ediție a romanului *Sânge satanic*.

În noiembrie 2013, Cristina Nemerovski publică la Herg Benet un volum compus din discuțiile avute cu cititorii săi, intitulat *Ce facem cu România? – Cititorii în dialog cu Cristina Nemerovski*.

Proza Cristinei Nemerovski a fost inclusă în câteva antologii, atât din România, cât și internaționale.

Rezervația unicornilor este romanul care încheie trilogia *Sânge satanic*.

www.morgothya.ro

www.cristinanemerovski.ro

www.sangesatanic.ro

“You think you know death. But you don’t. Not until you’ve seen it. Really seen it. And it gets under your skin and lives inside you. You also think you know life. You stand on the edge of things and watch it go by, but you’re not living it. Not really. You’re just a tourist. A ghost. And then you see it. Really see it. And it gets under your skin and lives inside you, and there’s no escape. There’s nothing to be done, and you know what? It’s good. It’s a good thing. And that’s all I’ve got to say about it.” (*Skins*)

I. România

“It’s funny, isn’t it?”

“What?”

“The big, beautiful, noisy world.
Everything that can happen.”

“Yeah. It’s funny.”

(A Home at the End of the World)

1. Back to my demented sick innerness

Sunt două feluri în care poți simți lumea.

Poți să o simți ca pe un ambalaj frumos colorat, protector, gros, călduros, în care toți oamenii sunt făcuți în așa fel încât să penduleze în jurul tău și să-ți răspundă la diferitele tale nevoi; lumea ca un fundal pe care să te desfășori, să te exprimi, iar ceilalți, decorul, să se uite la tine cu gura căscată, cu un firav firicel de salivă scurgându-se din colțul ei, cu o mână pregătită să fie dusă la inimă și să exclame “uaaaau!...”. Asta e lumea care răspunde, lumea docilă, pe care o poți modela ca pe un boț de plastilină. Lumea care de cele mai multe ori te plictisește și nu-ți oferă nimic interesant, nicio provocare, dar asta fiindcă nici nu cauți așa ceva în ea. Ai în tine cam tot ce ai nevoie. Dar e o lume bună, pentru că te poți urca pe cel mai înalt vârful ei și poți privi dincolo, să vezi dacă mai există ceva.

Sau poți să o simți ca pe un monstru care stă la pândă. Care încearcă să-ți ghicească mișcările și plănuieste atent momentul în care tu-l vei ignora, vei fi fericit și prins în existența ta patetică și insignifiantă, iar el va face saltul final și te va înghiți. Are ghearele lungi, și bale de poftă îi curg încontinuu pe obrazii verzi, plini de bube cu puroi. Orice ai face, nu poți scăpa de el: vede tot, aude

tot. Felul ăsta al doilea de a simți lumea te paralizează, pentru că îți distruge tot entuziasmul, toată îndrăzneala de a te afla printre oameni. Cu monstrul la doi pași în spatele tău, și se pare o naivitate să mai trăiești. Când știi că oricum vei fi înghițit, nu prea mai îți vine să faci nimic.

Doar să bei și să aștepti.

Prima dată când am tras o linie din drogul nou adus de A., 4paws, am avut un coșmar continuu care m-a ținut patru zile. Doar zi, fără noapte. În el, omorâsem un om. Nu erau detalii, imagini, nu aveam nimic, nicio chestie de care să mă agăț – eram doar eu, era drogul, și senzația tâmpită că am ucis pe cineva. Nu știu ce anume transforma tripul într-un coșmar foarte nașpa: nu era vreun fel de remușcare din partea mea pentru cel care murise, nu era milă, nu era disperare. Deși părea foarte real, știam că n-o să vină să mă tragă nimeni la răspundere pentru că am ucis un om.

Nu era nici măcar curiozitate. N-aveam habar dacă omorâsem o femelă sau un mascul, și nici nu țineam să aflu. Mi se părea același rahat. Nu voiam să știu nici dacă omorâsem un prost sau un om deștept, pentru că, odată omorât, nu prea mai conta asta pentru el. Nici măcar pentru ceilalți. Nu mă deranja prea mult nici ideea că respectiva crimă – despre care nu aveam dubii că se petrecuse – mă izola de cei din jurul meu. Se zice despre criminali că au parte, începând cu momentul în careucid, de o viață plină de singurătate. Mie îmi plăcea singurătatea. Deci nu, nu era asta.

Era altceva. O senzație mult mai puternică. Senzația că aș fi vrut să-mi amintesc totul despre crima asta, în cele mai mici amănunte. Fără detaliile crimei despre

care nu știam nimic, pierdeam o parte din ce eram eu. Senzația, mai puternică decât orice, că este esențial pentru mine să recuperez cumva toate amintirile cu mine. Să fiu complet.

Uneori, te gândești că oamenii ar trebui să-ți dea un premiu, ceva, atunci când descoperă că tu ești altfel. Că tu, spre deosebire de ei, poți să simți până mult mai adânc de primul strat de piele al lucrurilor, poți intra înăuntru, cu adevărat înăuntru, acolo unde nimeni nu îndrăznește. Simți că ar trebui să primești o recompensă pentru curajul de-a fi ajuns cel mai departe dintre ei toți. Pe urmă îți dai seama că n-o să se întâmple niciodată. Că majoritatea oamenilor nu știu ce e dincolo de învelișul lucrurilor, așa că nu au habar că tu ai mers mult mai departe; iar cei care au totuși o bănuială te vor invidia, și te vor urî și-ți vor plănui moartea.

Crima nu-i totuși ceva așa groaznic, mi-am zis, în timp ce mă împiedicam prin cameră în căutarea a ceva. Doar ipocriții și lașii se oripilează când vine vorba de ea. Cu toții suntem rezultatul unei crime care s-a petrecut într-un anume moment și un anume loc. Pentru ca noi să fim, cineva a ucis. A ucis pe un alt om, sau a ucis ceva din el însuși, sau a ucis ceva într-o ființă care i-a fost aproape. Suntem înconjurați de crime la tot pasul. Călcăm pe crime, respirăm crime, ne învelim noaptea cu crime. Omul, în sine, e o crimă – asta ar putea fi foarte bine una din definițiile lui. Chiar nu mai contează încă una, e doar o statistică. O crimă în plus, nu, chiar nu mai contează.

Nu poți trăi cu adevărat decât fiind tu însuși până la capăt.

De vreo doi ani aveam o problemă. Simțeam că nu mai reușesc cum trebuie să-mi amintesc cine sunt. Mi se

încețoșau amintirile, iar asta era rău, foarte rău. Cel mai teribil lucru care mi s-ar fi putut întâmpla.

“Vino, și ai să vezi că o să te recunosc”, îi spusese demult, în urmă cu 12 ani, lui Marius, alter ego-ul meu de atunci. Poate că acum, dacă ar fi venit, nu doar pe Marius nu l-aș fi recunoscut, ci n-aș fi reușit să mă recunosc nici măcar pe mine.

Prezentul era tot ce mai rămăsese, într-un fel.

M-am trezit după patru zile. Îmi era sete ca dracu’.

2. Coliva

Ploua și de data asta, în morții mă-sii de clișeu. Ploua și, logic, mi-am amintit de înmormântarea lui Machi. Nici n-aveam cum să n-o fac. Eram iar în cimitir, în același cimitir, cred, și pe marginea drumului principal stăteau babe cu papornițe pline cu colivă, cu papuci negri scâlțiați, cu ciorapi tot negri, groși, scămoșați. Unele plâneau, altele râdeau. Unele își făceau cruci și bolboroseau rugăciuni, altele bârfeau o Oană sau Biancă sau o Andree apărută seara trecută la televizor, pizdă în jurul căreia se învârtea toată viața lor, cu morți cu tot. Indiferent că râdeau sau plâneau, le scliffea din timp în timp câte un dinte de aur, sau argint, lângă o gaură, care avea probabil să fie umplută la următoarea pensie, dacă totul mergea așa cum ar fi trebuit. Și mai era ceva ce-mi amintea de înmormântarea lui Machi: apăruse din senin, de după un cavou, o gagicuță cu părul roz, tuns scurt, și-mi lăsase o carte de vizită. Avea un studio foto și lucra la portofoliu. Îi lipsea un mascul care să-i pozeze. Nud, astea, pula mea.

Maică-mea stătea în capul aleii, cu un popă gras lângă ea, și-mi făcea semne din mâini. Mda, îi fusese frică să nu uit coliva, sau să mă îmbăt și să borâsc pe ea, sau s-o scap din mână, sau pula mea mai știe ce. La drept vorbind, nici nu merita bovina de mama coliva asta. Mă

Cuprins

I. România	7
1. Back to my demented sick innerness	9
2. Coliva	13
3. Mortul	32
4. TheFuckin' Deal.....	52
5. Crăciunul meu singur	64
6. R.	78
7. B.	83
8. A.	89
9. Tara.....	95
10. E.	100
11. R.	107
II. Fram	117
1. The long, long night	119
2. Întuneric	130
3. Hell	138
4. Așteptări	144
5. Viața de noapte a lui Fram	155
6. Soarele în iarnă	163
7. În momentul ăsta, jur... ..	181
8. ...chiar suntem infiniți	196
9. Adela	207
10. Zbor deasupra unui grajd cu ură	217

III. Vama Veche 225

IV. Dacă lumea ar fi să reînceapă 271

SÂNGE SATANIC

Prima carte a trilogiei

“Sânge satanic”

Ascult black metal, sunt ateu, lumea mă crede satanist, sunt bisexual, mizantrop, uneori doar misogin, scriu o carte, beau în fiecare zi și mă droghez în fiecare săptămână.

Mizantropie, droguri, moarte, wild parties, ură, cimitire, incest, alcool, popi, boală, metal, rockotecă, sex cu părinții, depresie, umor negru, sado-masochism, izolare, crimă, animale ciudate care îți apar în somn...

Ce gust au experiențele unui nihilist din 2010? Dacă nu vă este teamă de introspecții nemiloase, pășiți cu încredere în lumea întunecată din Sânge satanic. Veți avea noroc și veți găsi calea de întoarcere, sau...?

”Un roman cu umor nebun!”

— **Emil Brumaru** —

“Mi-a plăcut cel mai mult verva romanului, atribut esențial al unui debut literar memorabil.”

— **Mircea Cărtărescu** —

“Sânge satanic e o carte excepțional scrisă, care nu seamănă cu nimic!”

— **Doina Ruști** —

“Cristina Nemerovski este un Caragiale al zilelor noastre.”

— **Felix Nicolau** —

ANI CU ALCOOL ȘI SEX

A doua carte a trilogiei

“Sânge satanic”

Ani cu alcool și sex continuă nihilismul, mizantropia, ironia, revolta împotriva societății manelizate, reflecțiile originale, scenele necenzurate și detaliate de sex și umorul spumos din Sânge satanic. Romanul reia carismaticul și controversatul personaj M., cu pasaje temporale din diferite perioade ale vieții sale, viața celei “mai mișto ființe care a existat vreodată pe lume”. Scena întâmplărilor este când Bucureștiul, cu barurile și cluburile în mare parte dispărute între timp, când Vama Veche, dar nu numai. În jurul lui M. gravitează atât personaje noi, la fel de memorabile, cât și aceiași R., B., A. sau D. Nostalgie, răfuiala cu timpul, dorința de a păstra intacte sentimente și ființe încheagă firul epic al întregii cărți. Dur și extrem, dar și mai întunecat-romantic decât Sânge satanic, Ani cu alcool și sex este atât un prequel, cât și un sequel, lăsând cititorul avid în așteptarea cărții care va încheia trilogia unui nihilism actual, dezinhibat, inimitabil și adesea autoironic.

N-o să devin mediocru.

N-o să devin sclav.

N-o să-mi fie rușine să fac chetă și să port piercing-uri la 85 de ani.

N-o să mă uit la televizor ca vita și să uit de mine în timpul asta.

N-o să port chiloți albi și șosete albe.

N-o să mă uit la comedii romantice.

N-o să beau o cafea cu Andreea Bănică, nici pentru 10.000 de euro.

N-o să citesc cărți de self-help.

N-o să merg la munte doar ca să fac grătar.

N-o să fac sex cu un bărbat trecut de 60 de ani.

N-o să merg la nunți și botezuri.

N-o să iubesc niciodată România.

N-o să-mi iau bicicletă.

Alte cărți de Cristina Nemerovski

Pervertirea

nymphette_dark99

Ce facem cu România?

Cititorii în dialog cu Cristina Nemerovski

În colecția de proză a editurii Herg Benet au apărut:

- Cristina Nemerovski — *Sânge satanic* (ed. 1)
Patrick Călinescu — *O carte mai puțin în capul meu*
Alexandru Petria — *Deania neagră*
Igor Ursenco — *S.T.E.P.*
Lucian Mareș — *Jurnalul Răului*
Răzvan T. Coloja — *Recolta roșie*
Alertă de grad zero în proza scurtă românească actuală (antologie)
Cristina Nemerovski — *Sânge satanic* (ed. a 2-a)
Jean-Lorin Sterian — *Antume*
Patrizio Trequatrini — *Șantajul*
Gabriel Andronache — *Ich bin ein Berliner*
Sorin Delaskela — *Abisex* (ed. a 2-a)
Cristina Nemerovski — *Pervertirea*
Anna Văry — *Ultima vrăjitoare din Transilvania* (vol. 1)
Ștefan Caraman — *92 de povești cu cărți*
Cristina Nemerovski — *Ani cu alcool și sex*
Cosmin Perța — *Teofil și Câinele de lemn*
Lorena Lupu — *Dona Juana*
Alexandru Potcoavă — *Ce a văzut Parisul*
Dorin Mureșan — *Gestul animalului mort*
Beatrice Ognenovici — *Tuo Rabbit*
Mihai Curtean — *Flux*
Anna Văry — *Ultima vrăjitoare din Transilvania* (vol. 2)
Cristina Nemerovski — *nymphette_dark99* (ed. 1)
Kiki Vasilescu — *Marele Băiat de Cartier*
A. R. Deleanu — *Acluofobia. Zece povestiri macabre*
Cristina Nemerovski — *Sânge satanic* (ed. a 3-a)
Iulian Tănase — *Manualul Îmblinzitorului de Cafele*

Ștefan Bolea — *Caietul Roxanei*
Cristina Nemerovski — *Pervertirea* (ed. a 2-a)
Teleşpan — *Cimitirul*
Cristina Nemerovski — *nymphette_dark99* (ed. a 2-a)
Ana Mănescu — *Alterego*
Cosmin Perța — *Vizita*

În pregătire:

Lavinia Călina — *Ultimul avanpost*
Maria Folea — *Slowroom*
Liviu G. Stan. — *Sânge de pasăre pe haine*

Un roman care continuă povestea stranie și captivantă a lui M. – “nihilist și mizantrop”. O carte care demitizează societatea consumeristă și superficială, dezvelind brutal mecanismele șubrede și ruginite pe care se bazează falsa realitate cotidiană. Concepțiile lui M. sunt tranșante, neiertătoare și extrem de lucide, fie că vorbește despre iubire, moarte, viața la limită, obsesii sau înstrăinare.

Aflat în fața perspectivei de a părăsi România, M. este prins între obsesia pentru libertate absolută și iubirea care îl îndepărtează de ea. Dar dacă cele două ar putea să se identifice?

În cazul în care te-ai regăsit în romanele *Sânge satanic* sau *Ani cu alcool și sex*, mult-așteptatul final al trilogiei nu te va dezamăgi!

“Curată purificare!” (Dominic Dembinski)

“Absolut genială!” (Vlad Olan)

“Trilogia *Sânge satanic* este viitoarea Biblie!” (Emilian Marcu)

“My dream: *Sânge Satanic* - infinitologie!

Why only 3 books when you can have 69 or more?” (Ioana Martin)

“Mi-a reamintit ce înseamnă să simți și cum să-ți recapeți umanitatea spunând NU.” (Mircea Ciobanu)

“Nu este o carte pe care să o arăți părinților sau despre care să poți scrie la teze. Este o carte care va face parte din tine, te va defini. Este o carte pe care o iei de mână și-i mulțumești că există.” (Mia Matei)

“Sunt nerăbdătoare să mă îndrăgostesc de un nou M.!”

(Maria Mărăndoiu)

“*Sânge satanic* e despre toate lucrurile care contează.” (Shadows)

www.hergbenet.ro

